

сувамъ себе си въ бѣдѣе, волниитъ стюзъ на славянскитъ плѣмена. Най пълна автономия у всякого—едно само общо—войската и митничната система. Въ останжалото живѣй както искашь и са управлявай вътрѣшно у себе си както можешъ... А що са касае до свободата, то азъ не говоря за утрѣшний день... До това время, Россія ще бѣде още по свободна отъ тѣхъ... И сега още волниитъ въздухъ широко са излива въ нея, почакайте... Разумѣва са, ний всичко ще изгубимъ, ако останемъ въ прѣжнитъ условия... Плѣмената и народитъ не знаятъ платоническата любовь... Така тѣ ще са сгруппиратъ около Австрия и заедно съ нея ще основатъ южно-славянска монархия... Тогавъ ний ще пропаднемъ.

— Защо?

— За това че при помощта на Австрия, католичество то широко ще са разлѣе въ тѣхъ... То ще захване всичко и въ първиитъ споренъ въпросъ, южнитъ славяни ще отидѣтъ противъ сѣвернитъ и тази братоубийственна война ще бѣде тържество на всякоя нѣмска челедь... Но това е невъзможно и невъзможно... Ако ний са затворимъ, и отъ всичкитъ принципи на новий господарственъ животъ съ стѣна са закриемъ, дѣлото е лошо... На това ще стигне у насъ господарственната мѣдрость. А за сега нашето призвание е да ги запазваме, именно тѣхъ... Безъ това, ний сами ще отидемъ въ тѣрбухътъ, въ непосредствеността, ще изгубимъ свойтъ политический *raison d'être*.

— Мойтъ символъ е краткъ: любовь къмъ отечеството, свобода, наука и славянство!... На тѣзи четире кита ний ще построимъ такъвъ политическа сила, што за насъ нѣма да бѣдѣтъ страшни нито враговетъ, нито приятелитъ. И нѣма какво да мислимъ за коремътъ; за тѣзи велики цѣли ще принесемъ всичкитъ жъртви... Ако на насъ лошо са живѣе, на потомцитъ по добръ ще бѣде, много по добръ.

Ний замълчахме...

Вълнитъ, като нощта ставаше по тъмна, по громко и по громко са тюскахъ къмъ брѣговетъ... Двурогийтъ мѣсяцъ са проряза на горизонта, тихъ, красивъ.

— Да, у него хубаво са видѣ това! продума Скобелевъ тъкмо на себе си.

— Какво, у кого?

— У Хомякова.... Дойде на умътъ му.... Помните ли неговътъ орелъ?